

Nr 84.

Ankom till riksdagens kansli den 24 mars 1938 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående beredande av gottgörelse i en eller annan form till vissa musiksergeanter för stängda befordringsmöjligheter.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herrar *K. Mäler* och *J. Weijne* väckt motion (nr 158) har hemställts, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte överväga på vad sätt de musiksergeanter, vilka genom försvarsomorganisationen 1925 på sätt i motionen anförts fått sina befordringsmöjligheter stängda, skola beredas gottgörelse.

Av motionen inhämtas, bland annat, följande:

Genom 1925 års riksdagsbeslut i försvarsfrågan skedde vid vissa regementen indragning av musikpersonal. Härigenom uppkommen övertalig personal transporterades därefter till lediga beställningar vid andra regementen. I ett i motionen angivet fall flyttades till Västernorrlands regemente två musiksergeanter, vilka voro till åren yngre än den därstädes anställde musiksergeanten, musikfanjunkaren i regementet *A. B. Thulin*. På grund av andra — av befattningshavarnas skicklighet oberoende — förhållanden hade befordringarna vid dessas förra regementen gått snabbare, varför de båda överflyttade vunnit sin befördran till musiksergeanter tidigare än *Thulin*. Efter hand som musikfanjunkarebeställningar vid regementet blevo lediga, befordrades de båda överflyttade till dessa, medan *Thulin* blev obefordrad. Då denne vore till levnadsåren äldre än dessa, innebure det sålunda, att han tidigare än de skulle avgå från tjänsten. För såvitt ingen av dessa två, till ålder och tjänstetid *Thulin* underlägsna, skulle avlida före pensionsålderns inträde eller eljest avginge före denna tid, funnes inga möjligheter för *Thulin* att under sin tjänstetid bliva befordrad till musikfanjunkare vid regementet, och han kunde därför icke heller göra sig någon förhoppning att få annat än sergeants pension. I det andra fallet, vilket rörde musikfanjunkaren i, musiksergeanten vid, Älvsborgs regemente *J. O. Andersson*, vore förhållandena i allt väsentligt enahanda.

Det förefölle motionärerna, som om genom detta förhållande en betydande personlig orättvisa hade vederfarits dessa båda befattningshavare, utan något som helst deras eget förvållande. Enligt motionärernas mening kunde statsmakterna icke undgå att giva dessa befattningshavare en rimlig gottgörelse för den orätt, som genom statsmakternas eget beslut vållats dem.

Utskottet.

Utskottet vill för sin del icke bestrida, att vissa billighetsskäl tala för ett behjärtande av motionärernas framställning. Framhållas må emellertid, att det förhållandet, att de i motionen angivna musiksergeanterna i beförd-

ringshänseende kommit i ett ogynnsamt läge, icke är ensamtstående, utan ofta bliver en följd av vidtagna organisationsförändringar. Ett bifall till motionärernas förslag att åt dessa musiksergeanter bereda särskild gottgörelse i en eller annan form skulle följaktligen medföra konsekvenser, vilka nu icke kunna överblickas. Med hänsyn härtill finner sig utskottet icke böra tillstyrka riksdagen att vidtaga åtgärd i av motionärerna angivet syfte.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen II:158 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 mars 1938.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Närvarande: se under utlåtandet nr 83.
